

Sygn. akt: VIII K 269/13

4 Ds 258/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Legnicy VIII Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Paweł Sosa

Protokolant: sekretarz sądowy Izabela Mazan

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 czerwca 2013 r.

sprawy **R. R.**

s. J. i D.

ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że w dniu 17.03.2013r. w L. na ul. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, mając 1,16 miligrama na litr alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki V. (...) numer rejestracyjny (...) w ruchu lądowym, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi za czyn z art. 178a § 1 kk sygn. akt VI K 295/05 przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 kk gdzie został skazany powyższym wyrokiem na karę pozbawienia wolności w wymiarze jednego roku, którą odbywał w okresie od dnia 22.09.2010r. do 19.05.2011r.,

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

I. uznaje oskarżonego R. R. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tą zmianą, że czyn ten kwalifikuje z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie tych przepisów orzeka wobec niego karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby 5 (pięciu) lat;

III. na podstawie art. 42 § 2 kk i art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat;

IV. na podstawie art. 49 § 2 kk i art. 39 pkt 7 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 300 (trzystu) złotych;

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 90 (dziewięćdziesięciu) złotych i wymierza mu opłatę w kwocie 120 (stu dwudziestu) złotych.

UZASADNIENIE

Sąd poczynił w sprawie następujące ustalenia faktyczne:

Oskarżony R. R. był już w przeszłości karany za występki z art. 178a § 1 kk. Sąd Rejonowy w Złotoryi w dniu 18.07.2005r. skazał go na karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby trzech lat i orzekł jeden rok zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Postanowieniem tego samego Sądu z dnia 02.06.2008r. zarządzono wykonanie orzeczonej kary, którą oskarżony odbył od 22.09.2010r. do 19.05.2011r.

Dowody:

- karta karna – 12-13,
- odpis wyroku skazującego – k. 15.

W dniu 16.03.2013r. oskarżony udał się do dyskoteki w L.. Przyjechał tam razem z siostrą W. R. Na miejscu oskarżony wypił około czterech lub pięciu piw. Następnie – znowu z siostrą – wsiadł do samochodu i zamierzał wrócić do domu (odcinek około 30 km). Po przejechaniu 100m oskarżony został zatrzymany przez patrol policji. Podczas kontroli, o godz. 3⁵⁰, okazało się, że jest w stanie nietrzeźwym. Pierwszym badaniem stwierdzono u niego 1,16 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W kolejnych: o godz. 4¹³ – 2,20 promila, zaś o godz. 4¹⁵ – 2,15 promila.

Oskarżony prowadząc pojazd nie posiadał w ogóle uprawnień.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego R. R. – k. 10, 18-19 i 30
- protokół z badania trzeźwości – k. 2, 3.

W ocenie Sądu wina oskarżonego w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości. W oparciu o wyjaśnienia oskarżonego R. R., który przyznał się do zarzutu, ustalono, że oskarżony kierował samochodem. Pojazd ten prowadził w stanie nietrzeźwości, co precyzyjnie wykazało badanie alkomatem. Ponadto jak wynika z danych o karalności oskarżonego, był on uprzednio skazany za czyn z art. 178a § 1 kk.

W świetle powyższych dowodów Sąd ocenił, że oskarżony zachowaniem swoim wyczerpał ustawowe znamiona występkę z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Czynu tego dopuścił się działając z góry powziętym zamiarem. Spożywając alkohol, a następnie krótko potem kierując samochodem, zapewne miał świadomość, że takim postępowaniem narusza normy prawa o ruchu drogowym, a także przepisy karne, sankcjonujące tego typu zachowania.

Sąd wyeliminował z kwalifikacji prawnej czynu § 1 z art. 178a kk, pozostawiając jedynie § 4. Wprawdzie przepis z art. 178a § 4 kk odwołuje się do § 1, to nie ma konieczności powoływania się bezpośrednio na ten paragraf, gdyż dla zachowania oskarżonego przewidziano przepis szczególny, określający znamiona przestępstwa wskazane w § 4 art. 178a kk.

Ponieważ oskarżony w przeszłości odbył karę ponad sześciomiesięczną za umyślne przestępstwo podobne (opisaną powyżej), kwalifikację prawną jego czynu należało uzupełnić o przepis art. 64 § 1 kk.

Rozstrzygając o karze wobec R. R., Sąd stanął na stanowisku, że kara sześciu miesięcy pozbawienia wolności będzie karą adekwatną do stopnia jego winy i społecznej szkodliwości popełnionego przezeń czynu. Orzekając karę w dolnej

granicy ustawowego zagrożenia, Sąd nie stracił z pola widzenia takich okoliczności jak: uprzednia karalność za podobne przestępstwo, fakt prowadzenia pojazdu bez uprawnień i w stanie nietrzeźwości, a dodatkowo narażenie na niebezpieczeństwo przewożonego pasażera. Okoliczności te choć ważkie nie mogą jednak – zdaniem Sądu – przesłaniać innych okoliczności, przemawiających na korzyść oskarżonego, tj. faktu, że ten zdołał przejechać niewielki odcinek drogi – raptem 100m; że jazdę rozpoczął w godzinach nocnych przy małym natężeniu ruchu i wreszcie że przewożonym pasażerem była siostra oskarżonego, która doskonale zdawać sobie musiała sprawę z faktu, że oskarżony nie ma uprawnień do kierowania pojazdami i na dyskotece spożywał alkohol. Również argument działania w recydywie nie przemawia za surowszym potraktowaniem sprawy. Poprzedniego czynu oskarżony dopuścił się 05.06.2005r. za co orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem. Wykonanie kary zarządzono dopiero w 2008r. Od 2005r. oskarżony nie dopuścił się żadnego przestępstwa, w tym przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd doszedł do przekonania, że kara sześciu miesięcy, gdyby miała być w przyszłości wdrożona do wykonania, będzie karą ze wszech miar odpowiednią.

Natomiast odnośnie zawieszenia wykonania wyżej opisanej kary na pięcioletni okres próby, Sąd ocenił, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa w art. 69 § 4 kk. Mianowicie oskarżony żyje w konkubinacie i planuje zawarcie związku małżeńskiego. Z konkubiną oskarżony wychowuje wspólnie dwoje dzieci, w tym sześciolatnie i dopiero co narodzone. Oskarżony jest jedynym żywicielem rodziny. Bezpośrednio po wyroku planował wyjazd do Niemiec, gdzie miał podjąć pracę jako murarz.

W związku z powyższym, a także uwzględniając, że od 2005r. do dnia popełnienia przestępstwa będącego przedmiotem orzekania w niniejszej sprawie, oskarżony nie popełnił innych przestępstw, Sąd uznał, że zaniechanie warunkowego wykonania kary pozbawienia wolności stanowiłoby dla samego oskarżonego i jego rodziny zbytnią dolegliwość.

Oskarżony mając świadomość, że może zostać pozbawiony wolności w razie kolejnego naruszenia norm prawnych, a w konsekwencji pogorszenia sytuacji swojej rodziny, będzie przestrzegał porządku prawnego w okresie próby.

Niezależnie od powyższego Sąd ocenił, że w stosunku do oskarżonego zachodzą przesłanki do orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Oskarżony zlekceważył bowiem podstawowe zasady bezpieczeństwa na drodze, w tym zakaz kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości. Wg Sądu pięcioletni okres zakazu będzie stanowił dla oskarżonego dolegliwość współmierną do stopnia winy i jednocześnie wpłynie na niego wychowawczo i zapobiegawczo. Zapewne oskarżony będzie miał świadomość tego, że kolejne naruszenie prawa podobnego typu, może pociągnąć za sobą orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów w większym wymiarze.

Rozstrzygając o okresie zakazu prowadzenia pojazdów, Sąd miał również na względzie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.12.2005r., którym wyrażony został pogląd, że orzeczony w podobnej sprawie środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres lat dwóch wobec oskarżonego, u którego stwierdzono znaczny stan nietrzeźwości (1.6 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu) nie sposób określić inaczej jak łagodny (sprawa WA 33/05, OSNwSK 2005/1/2381, LEX 200681).

W celu dodatkowego uświadomienia oskarżonemu naganności postępowania, Sąd, na podstawie art. 49 § 2 kk, orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości trzystu złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej jako instytucji, do której zadań należy m.in. niesienie pomocy ofiarom wypadków komunikacyjnych.

Biorąc pod uwagę sytuację majątkową oskarżonego, który osiąga stałego dochody, Sąd zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i opłatę w sprawie, stosownie do przepisów art. 627 kpk i art. 2 § 1 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych.